

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 1. Excitat Dominus cælesti spiritu mulieres, quando virorum deficit
feruor spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](#)

§. 1. Excitat Dominus celesti spiritu mulieres, quando virorum disicit ferox spiritus.

Notat^{ur} D. Hieronymus quod Deus pro veteri consuetudine, quando viri desicunt, & exuberant ab eo, ad quod tenentur, excitet spiritum mulierum tam sapientem, ac iustum, ut viam, & libetatem suppleat de fectum, quo ex una parte reponit, contra brachii sui exponat potentiam, & diuinæ suæ numen, & in prouidentiam lecuritatem. *Hoc norma scriptura prologo sive ut deficientibus viris sanctis, mulieres in viam Sophae laudentur opprobria.* Hoc omnibus est in riam. *To. professo circa illam historiam quam refert Spiritus S. Iesu, surgit & armis sunt vilissimus populus infidelium, contra populum Dei hinc viri ad eum recordes obsequeruntur; ut oculi recte nullusculus fuerit inimicus: exi at Deus celebrem illam prophetiam Deborah, quæ sub palma morabatur, hanc ducem creat omnibus Ducibus quæ tam prouida huic stratagemati decernit prescripta, ut eius sapientia, holtes numero copiosiores deuicti, in turpe fugam acti, & Dei populus perillustri victoria redient glorijs.*

Reg. 12. Demum in diebus Regis Iosiae. Viri primates quorum intererat esse populi Magistros, bonorum disciplinarum, & legis Dei imperiorum languescabant, excitat tunc Dominus spiritum muliens Holdæ, hanc doctrinam ac magistrorum creat totus populi Doctoribus, quam summus sacerdos Elias, & prima nota viri confabebant. Tempore Nabuchodonosor quando in Be hulia Magistri ac sacerdotes adeo a recto itineri deflexerant, ut Diuinæ tempus statuerent misericordia, excitat Deus nigherem viduam Judith, quæ innata sibi sapientia coniuncta & Doctores & sacerdotes, ipsa quoque sola plus efficit, quam tota in unum Respublica congregata. Alio addit exempla D. Hieron. tam mulierum, quas refert Scriptura, quam aliarum, quarum præclarafacione a prædicant auctores prophani, quas ut sapientissimas extollunt: Alphiam de qua agit Plato, Sapho, cuius meminit Pindarus, Corneliam, vrbis Romane miraculum quam celebrat Caneade philosophus &c. Veruntamen haec nobis ex Euangeliō mulier sufficiat.

Heri Iheritari viri populi Dei, & eipublice luminaria, lapientes M. gisti nostri, adeo sunt rudes, ac hæcies qui cum Deo agant, ut parum

est, quod petita non impetrant, insuper pro litteris assertoriis, verba referunt accrima, terribilia, minas formidabiles, a terra sua prognostica damnationis. Hodie spiritum excitat Dominus mulieris communis, vilis, projecta Chananæ, quæ agere festinat cum Deo, idque tam felici ingenio, ac iudicio, ac multa facundia ut ipsam eum ubi subdat fortitudinem, & Dei sibi cor denunciatur, ut iude haeriat quidlibet, pro suis voce voluntatis, cui datur tam generale assertorium, ut ei dicatur: *Fiat sibi fons viri.* Quales illi viri, & qualis haec mulier? Viri illi filii generis Abrahæ in se & filiis suis benedicti: *Benedicunt in te omnes gentes.* Viri in schola Dei versatissimi, graduatæ in Scriptura, inter prophetas educati. *Illi, inquam, viri habent adeo elingues, barbari, peruersi, quales hereticios consideravimus.* Multe hæc filia Chan, maledictus ille, maledicti eius posteri ac nepotes, ob horrendam in patrem Noe commissam irreuerentiam. Mulier, quæ nulla virtus umbras frequentarat, nec alios coluerat Magistros, nisi demones, quos in idola adorauerat, lacte sacrilegiorum, idololatriæ, ac omni nequitarij gelere enirita, ecce piodit illa tam prudens, sagax, itinere graditur adeo recto, ut rotam illa doceat Ecclesiastam, & si virtutum omnium sapientissima Magistra.

Hoc supposito hodi mundum offendimus, inuersum ac prepostulum priorem e. m., mundum considerans Salomon vidit, dux ait: *Vidi seruos in equis, & principes ambulantes super terram quæ seruo.* Ordo preposterus. Erant Iudei Domini, Dei familiares, charissima pignora. *Quorum adiutori est filiorum, & gloria & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa,* inquit Apollos. Chananæ vero, ut manus, & leui ad perpetuas damnati tristimes, per patrem suum Noe ob commissam in eum impudentiam, quoniam primi serui fuerunt, quos mundus sibi feruus subiicit, & ex quibus orta est infamis servitus. *Sit Chananæ seruus eius.* Ita quoque mulier haec Christo Domino humiliiter confitebatur, quando Iudeos ut filios nominarant, Chananæos autem ut canes rejecerat, ipsa prudens intulit: *Eiam Domine: nam & castelli edunt de mites quæ cadunt de mensa dominorum suorum.* Illi vero, quæ Domini erant, defecerunt pedes ex leviori fidei equo illo, inquam cui insidens anima suscum acendit & coelos ipsos supervolat, penetrat ad initia, illi vero repunt per terram maledicti: eo quod eorum cognitio ne digno quidam altius ipsa terra suscum ad Deum eleuatur.

uetur; homines, terrigenæ, & adeo obtenebrati, ut ipsum lucidissimum solem sibi præsentem non intueantur: famula vero hæc ac vile mancipium, equum sibi attritum fidei, ex quo illi descendunt, illum scatit, & contento mirabilique cursu progradientur in cognitione Christi Divinitatis, cui connectit actus heroicos humilitatis, patienciae, perseuerancie, & præsertim vero orationis: actus tam singulare, vi eos Christus demittetur, quibus eum superet, sibi subiicit, hoc denique agat; ut ipse Christus eius virtutis ac fidei sit præco, quam sic canora voce deprecatur. O mulier magna est fides tua. Nos eam consideremus.

§. 2. Est oratio, thesaurorum Dei clavis, cuius usum nos docet mulier Chananea.

¶ 4 M ^{ulta} licet sint hac jō muliere, & admiran-
da, & imitanda, quod tamen in ea ceteris
recomminet, illud est, quod non en signat,
quo eam describit Euangelista. Ecce mulier Chananea.¹ Nomen Chananea significat, negotia-
tricem. Phasis est vulgaris S. Scriptura, quod
negotiatoris vocet Chananeos ita loquuntur de
forti illa muliere. Cingulum tradidit, Chananea,
quod alii legant, Negotiatori. Et hoc in muliere
hac prefulxit, quod fuerit negotiatrix cum Deo.
Medium commune, & generale cum Deo nego-
tiandi, statuit oratio. In hac autem adeo pri-
mo gradu profeciat, ut magistra ceteris Ecclesie litteratissimus Doctoris praefidere posse
videatur. Hærem aliqui, & alitantur: vi-
deut enim quod Dominus nimis parcus ac mi-
nus fuerit effusus, respectu hominis, qui se tan-
tum aliis animabibus ostendit adeo liberaliter,
illis enim omnibus abundantier, & effusa manu
suppeditauit, que ad coram conseruationem, ac
defensionem necessaria esse censem intut. Aulus
concessit alias & plumas, quibus volarent. Anima-
lium quædam armavit ungibus, alia cornibus;
dintibus alia, celeritate alia, quibus se defen-
tent, fugerent, conferuent: Homini vero horum
dedit nihil, nec alas ad volatum, nec ad capien-
dum ungues, nec in defensionem cornua, nec ad
fugam velocitatem; hoc etenim subtiliter dixit
Iob unico verbo: Nudus egressus sum de utero ma-
tri mea. Attame, est omnino verissimum,
quod Deus nedium minime parcus fuerit homi-
ni, quinimo multo abundantius illi prouideret
de his quæ ei opus erant, quam omnibus aliis
creaturis eo quod illi omnium suorum trahide-
tur clavem thesaurorum. Quis illum etiam

reprehenderet Regem erga filium suum Principem, qui cum famulis suis diutinas suas dis-
pertinet, filio vero suo harum nihil daret; da-
ret autem ei omnium thesaurorum suorum cla-
uem, quam semel tantum reuocans, haberet
quidquid desideraret. Ita cum hominibus egit
Deus. Cunctis animalibus sua singulis dona di-
spertinuit. Aperit tu manum tuam, & imples omne
animal benedictionis. Que pueritudo paucum?
Psa. 544.
que vngues leoni? que fortitudo tigridi? que
proboscis elephanti? quod cornu Rhinocerotis?
que crania equo? que ceruo celeritas? que sa-
nitas corvo? que alas aquilæ? que plumæ au-
ibus? que oibus lana? Homini horum nihil, con-
fessor; verum tam dedit illi, ait D. Augu-
stus, temp. 16.
uem vniuersalem omnium gazatum, quas Deus
possidet, quae est hæc clavis? Oratio, que nihil
aliud est, quam certa clavis celi ubi Dei thesau-
ri conculsi reseruantur.

Hoc ipsum Deus homini primitus exposuit,
quando, statim a peccato commisso, & Adam
summis miseriis obtruso, mulieri prædictis, Mul-
tiplicabo crünias tuas, & conceptus tuus, in dolore
paries filios, & sub viri potestate eris. Quid igitur
Domine Deus, an nullum ei supereft remedium
Itane mulierem omni desitutam solatio de-
res? Nequaquam, quod ergo ei paras remedium?
Ad virum tuum conuersio tua. Ita legunt multi,
^a allegit D. Hieron. a) & legit D. Chrysost. b &
Cypri, e id quod nostra vulgata lectio habet: sub
Hebr. tradition.
Gen.
b Hom in
Gen.
c Lib. de dif-
cyl. &
habitu.